

**SUPER
HEROIS**

de **ROBERTO SANTIAGO**

ELS ONZE

EL LATERAL ESQUERRE MÉS RÀPID DEL MÓN

Estrella Polar

Escrit amb Eduardo de los Santos
Il·lustrat per Nacho Velmar

ELS ONZE

EL LATERAL ESQUERRE MÉS RÀPID DEL MÓN

ROBERTO SANTIAGO &
EDUARDO DE LOS SANTOS

Il·lustrat per Nacho Velmar

Estrella Polar

Estrella Polar

Titol original: *Los Once. El lateral izquierdo más rápido del mundo*

© del text: Roberto Santiago, 2023

© de les il·lustracions: Ignacio Velasco Marugán, 2023

© de la traducció: Lara Estany, 2023

© Edicions 62, S. A. Estrella Polar, 2023

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: maig del 2023

ISBN: 978-84-1389-529-1

Dipòsit legal: B. 7.123-2023

Impressió a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Em dic Ramon Grimau.

Tinc onze anys.

I m'han segrestat els wendigos.

Per a qui no ho sàpiga, els wendigos són esperits del bosc.

Criatures monstruoses, mig humanes, mig animals.

Plenes de pèl. I d'urpes. I uns ulls vermells brillants.

Com els homes llop.

La bona notícia és que viuen al Canadà.

Jo no.

Jo visc a Nakatomi, un poble de la serralada de Conca.

Soc el número onze de l'equip de futbol de l'escola, l'Estrella Polar.

Allà tothom em diu Gripau.

Bé, allà i a tot arreu.

O sigui... a tot arreu, *tot arreu*, tampoc.

Als llocs on em coneixen.

M'estic desviant del tema.

La mala notícia és que ara mateix soc molt lluny de Nakatomi.

I molt a prop del Canadà.

En un lloc anomenat Canoe.

Amb un hotel, un camp de futbol, un llac glaçat...

Una mina d'urani abandonada.

I wendigos dels boscos!

Els meus amics i jo ara mateix som just enmig del bosc.

Al cràter d'una antiga mina d'urani oberta al cel.

Estan passant moltes coses, en aquesta mina abandonada.

Ens ha segrestat un grup de monstres caníbals.

Ens ha perseguit un exèrcit de mercenaris armats fins a les orelles.

Ha aparegut la policia muntada del Canadà.

Després un grup de caçadors de mutants amb tecnologia futurista.

I enmig de tot això, nosaltres.

Els jugadors de l'Estrella Polar.

Els meus companys i jo.

Tots tenim superpoders.

Els onze.

Per això també se'ns coneix com...

Bé, com Els Onze!

Ho repetiré per si algú no ho ha entès.

Som onze nens i nenes d'onze anys... amb superpoders!

La Berta, central i capitana, pot volar i generar una armadura natural al voltant del seu cos.

El Milton és l'altre defensa central.

Quan s'enfada es converteix en una mola de força sobrehumana.

En aquests casos l'anomenem... Miracle!

El Pello, el porter, té un cos elàstic i pot estirar-se com si fos de goma.

La Ximena, la nostra millor jugadora, amb el número 10, és capaç de fer-se invisible i de travessar murs.

A més, té uns ulls verdíssims.

I les pestanyes més llargues del món.

No és que això sigui un superpoder.

Ni significa que m'agradi ni res.

A mi no m'agrada ningú.

No tinc temps per a això.

La Ximena és la meva millor amiga i punt.

Quant a mi, puc convertir-me en qualsevol cosa o animal.

En un esquirol.

En un helicòpter.

I fins i tot en una altra persona!

Només he de tocar-la amb les mans i concentrar-me.

Sé que tot això dels superpoders és difícil de creure.

Però és la veritat.

No em queda gaire temps.

El més important és que...

En aquest precís moment...

El cràter s'ha convertit en un camp de batalla!

Una autèntica guerra entre wendigos, mercenaris, policia,
mutants i caçadors de mutants.

Els mutants som nosaltres, és clar.

Hi ha baralles per tot arreu.

Crits de gent demanant auxili.

Xiscles de terror.

Raigs, boles de foc i làsers.

BOOOOOMMMM!!!

Una explosió.

És un caos!

I el pitjor és que s'ha descontrolat!

PRRRRRRMMMMMM!!!

—Un esfondrament! —crida la Berta.

Tota la mina tremola!

Miro al meu voltant.

—COMPTEEEEEEE! —exclama la Ximena.

Tic-tac, tic-tac, tic-tac.

Els batecs del cor se m'acceleren.

Tic-tac, tic-tac, tic-tac, tic-tac, tic-tac, tic-tac, tic-tac, tic-tac.

La mina, la muntanya sencera, estan a punt d'ensorrar-se.

Una allau catastròfica... sobre els dipòsits d'urani!

Una esllavissada de neu ens cau al damunt!

TIC-TAC, TIC-TAC, TIC-TAC, TIC-TAC.

Les roques plouen de les parets del cràter.

Són gegantines.

Pesen tones i cauen a tota velocitat.

TIC-TAC, TIC-TAC, TIC-TAC, TIC-TAC, TIC-TAC.

El cor em batega a tota màquina!

Sento els crits de tothom.

Fins i tot els mercenaris demanen ajuda!

TIC-TAC, TIC-TAC, TIC-TAC, TIC-TAC, TIC-TAC!

Una roca immensa em cau a sobre.

He d'esquivar-la.

O convertir-me en una altra roca i resistir el cop.

Però...

On són els meus amics?!